

ISTORIA PARTICIPĂRILOR ROMÂNIEI LA CAMPIONATUL EUROPEAN DE FOTBAL

În vara acestui an, naționala de fotbal a României va participa pentru a cincea oară în istorie la Campionatul European, competiție care a luat ființă în 1960 și se desfășoară o dată la patru ani. Reprezentativa țării noastre se numără printre cele 24 de echipe care vor lua parte la întrecerea programată în Franța în perioada 10 iunie-10 iulie și chiar va juca în meciul de deschidere al competiției, împotriva naționalei țării gazdă. Celelalte adversare ale fotbaliștilor români sunt Elveția (pe care o vor întâlni pe 15 iunie) și Albania (19 iunie).

Calificare în detrimentul campioanei mondiale

Prima prezență a României la Campionatul European a fost tot în Franța, la turneul final din 1984. Calificarea tricolorilor a fost cu atât mai spectaculoasă cu cât ea fusese reușită în detrimentul unor echipe precum Italia, campioană mondială en titre în acea vreme, Cehoslovacia, campioană europeană în 1976 și medaliată cu bronz la Euro 1980 și Suedia, o națională puternică. Povestea de succes a început în toamna anului 1981, când reprezentativa țării noastre a bifat un nou eșec, ratarea calificării la Mondialul din 1982.

Antrenorii Ștefan Covaci și Valentin Stănescu au fost demși, iar pentru ultimul meci din preliminarii, în deplasare cu Elveția, a fost numit la cârma echipei naționale un tânăr de 36 de ani: Mircea Lucescu. Românii au încheiat la egalitate (0-0) acel joc, iar șefii FRF au decis ca Lucescu să conducă formația și în următoarea campanie de calificare, cea pentru Euro '84. Unde România urma să se dueleze cu Italia (care cucerise titlul mondial în 1982), Cehoslovacia, Suedia și Cipru.

Mircea Lucescu a reformat din temelii naționala. A renunțat la „veterani” precum Anghel Iordănescu, Mircea Sandu sau Vasile Iordache, a adus în loc mulți jucători tineri, dar și experimentați precum Rodion Cămătaru, Ladislau Bölöni, Gino Iorgulescu sau Silviu Lung, care, din diferite motive, nu mai erau convocați în ultima vreme. Pentru ca fotbaliștii să capete experiență internațională, i-a convins pe șefii federației să permită ca naționala să efectueze stagii lungi de pregătire în țări din America de Sud.

Startul în preliminariile pentru Euro '84 a început perfect: 3-1 cu Cipru, 2-0 cu Suedia și istoricul 1-0 cu Italia, toate trei pe teren propriu, între acestea intercalându-se și un rezultat de 0-0 pe terenul campionilor mondiali. Românii erau însă obișnuiți din anii precedenți ca naționala să plece ca din pușcă și să rateze calificarea în ultimele meciuri.

Iar istoria părea să se repete după ce echipa noastră a pierdut, 0-1, pe fostul „23 August” în fața Cehoslovaciei. Au venit însă două victorii la limită, 1-0 pe terenurile Suediei și Ciprului, iar remiza, 1-1, de la Bratislava, a trimis România la întrecerea din Franța, prima competiție de anvergură la care tricolorii ajungeau după Campionatul Mondial din 1970.

Fără liderul Balaci

La Euro '84, România a fost repartizată în Grupa B, alături de RFG, Spania și Portugalia. În pregătirea întrecerii, Mircea Lucescu s-a confruntat cu mai multe probleme. Diriguitorii FRF n-au reușit să asigure naționalei decât trei partide internaționale de verificare (1-1 în deplasare cu Algeria, 2-0 cu Grecia și 0-0 cu Israel, ultimele două pe teren propriu). Apoi, a venit absența de la turneul final a lui Ilie Balaci, liderul echipei, care s-a accidentat într-un meci din campionat. Balaci a fost prezent în cantonamentul pe care echipa l-a efectuat înainte de competiție, dar nu a fost luat în Franța, deoarece s-a considerat că nu era restabilit complet.

Debutul la Euro '84 a fost încurajator, 1-1 cu Spania, golul nostru fiind înscris de Bölöni în minutul 35, după ce Carrasco deschisese scorul din penalty. Trei zile mai târziu, pe 17 iunie, România a întâlnit reprezentativa RFG. Vest-germanii au deschis scorul prin Völler în minutul 25, Coraș a egalat imediat după pauză, dar același Völler avea să aducă victoria echipei sale în minutul 66. Tricolorii păstrau însă șanse de calificare în semifinale, dar pentru asta erau obligați să câștige ultimul meci din grupă, de pe 20 iunie, cu Portugalia. Elevii lui Mircea Lucescu au avut însă o prestație palidă și aveau să iasă de pe teren învinși, unicul gol al întâlnirii fiind reușit de Nene în minutul 81.

Campionatul European avea să fie câștigat de țara gazdă, Franța, care, în finală, a învins cu 2-0 Spania.

Prestația de la Euro '84 i-au adus lui Mircea Lucescu primele critici de când a preluat funcția de selecționar al României. Antrenorului i s-a reproșat îndeosebi modul prudent în care a abordat cele trei partide. „Calificarea se obține prin jocul la victorie”, titra ziarul „Sportul” după meciul cu Portugalia. „Tactică de joc concepută greșit... Ne referim la alcătuirea formației noastre la Saint Etienne, Lens și Nantes, ne referim schimbările de jucători din timpul meciurilor, schimbări destul de neinspirate, precum ne gândim și la stereotipia jocului echipei noastre, joc în care primul motor a fost teama, și nu curajul”, mai nota același cotidian.

„N-aveam experiență pentru acel nivel”, avea să concluzioneze, peste ani, Loți Bölöni, unul dintre componenții României la Euro '84. Una peste alta, însă, Campionatul European din urmă cu 32 de ani a reprezentat revenirea României în fotbalul mare, unde lipsise o perioadă îndelungată.

MUGUR BĂILEȘTEANU